

Melanchólia

text: **Vladimír Mores**

dramaturgia: **Lenka Garajová** ah

hudba: **Filip Gutten**

réžia: **Vladimír Mores** ah

osoby a obsadenie:

Boris: **Ján Dobrik**

Hana: **Iveta Pagáčová**

Andrea: **Ivana Kubáčková**

Soňa: **Barbora Švidraňová**

Viktor: **Matúš Kvietik**

Eva: **Kristína Sihelská**

Smrť: **Erika Havasi**

predstavenie vedie a text sleduje

Katarína Škerenčáková

technické zabezpečenie inscenácie
pod vedením Štefana Kudláča **realizovali:**

svetlá Andrej Pekár, Štefan Kudláč

zvuk Luboš Tomaščík, Ján Čuvala

stavba scény Lukáš Magoč, Eduard Gjabel,

Ján Štubňa, Juraj Špalek

garderóba Erika Gerecová

svetová premiéra: **14. februára 2015** v rámci projektu

Scénické prezentácie žilinských autorov

113. premiéra Mestského divadla Žilina

riaditeľ divadla: **Anton Šulík**

umelecký šéf: **Eduard Kudláč**

šéfka výpravy: **Eva Kudláčová-Ráčová**

bulletin zostavila: **Lenka Garajová**

© dizajn plagátu: **Marcel Benčík 2015**

© dizajn: **Emil Drličiak EDEA 2015**

© foto: **Archív autora**

tlač: **ABTLAČ SK Žilina**

Hra **Melanchólia** je krehkou ľudskou výpoveďou o láske skúšanej ťažkou nehodou. Boris a Hana žijú vo vytrvalom vzťahu plnom vzájomných nedorozumení. Podliehajú túžbe mať druhého len pre seba. Všetko podmieňujú láskou, ktorá má však množstvo komplikovaných podôb. Boris, mladý, krásny a úspešný muž, ostane po nehode ťažko postihnutý, no v jeho živote ani naďalej nie je núdza o ženskú pozornosť. Boris ťažko nesie Haninu prehnajú starostlivosť, cíti sa spútaný, deprimuje ho hra na fungujúci pár. Obaja často ignorujú fakt, že nič nebude ako predtým. Borisova túžba po plnohodnotnom živote neustále bojuje s vedomím vlastnej nemohúcnosti. Hana prijala rolu trpiteľky a spasiteľky. Zabúda, že takáto forma obety zabíja ich vzťah. Borisov kontakt s okolitým svetom a inými ženami Hana nedokáže prijať a dusí ho svojou láskou. Hra Melanchólia ponúka zaujímavý pohľad na vývoj vzťahu, ktorý je poznačený bolesťou, ktorý posúva hranice lásky a obety na nebezpečnú úroveň. Ako dokáže človeka zmeniť utrpenie? Je možné milovať za každú cenu a za každých okolností? Kde v prípade vnútorného vyčerpania hľadať zmysel života, vieru v Boha a schopnosť úprimne milovať?

ŠTVRTÁ: Boris bol veľmi, veľmi šarmantný. Bol okúzľujúci a sebavedomý. Proste frajer. Keď prišiel ku nám do firmy, všetky kolegyně sa doňho zbláznili, ale on si vybral mňa. Bola to láska na prvý pohľad. Vždy mi hovoril, ty si moja jediná. Ale nebola som. Veľmi rýchlo som prišla na to, aký je prelietavý a nestály. Po troch mesiacoch mi dal kopačky. Ale tie tri mesiace stáli za to. Veľmi som ho ľúbila. Ale čo už.

PIATA: Všetko? Teraz ja. Hoci som dnes šťastne vydatá, Boris bol a vždy bude mojou najväčšou láskou. Dal mi toľko, čo mi nedal žiaden muž, pred ním, ani po ňom. A tým nemyslím len fyzickú lásku a tá bola fantastická, ale bola to najmä láska duchovná. Boris nebol povrchný, plytký, rád veci analyzoval. Milovala som rozhovory s ním dlho do noci. Ako vynikajúci a úspešný architekt mal schopnosť vidieť veci trojrozmerné, iste mi rozumiete. Bol to jednoducho umelec. Milovala som ho. Ste na rade.

TRETIA: Odišiel z izby, išla som za ním, sledovala som ho. Zbalil na ulici akúsi štetku a išli spolu do kaviarne. Sledovala som ich, ako si hrkútajú a pijú šampanské. Videl ma, že sedím o pár metrov ďalej a pozorujem ich, robil mi to napriek. Potom som odišla, on prišiel do hotela nadránom. Keď sme sa vrátili z Francúzska, náš vzťah sa zakrátko rozpadol. Aj ja som ho veľmi ľúbila. Pekne sme si podebatovali, môžeme ísť...

PRVÁ: Moment, počkajte, neodchádzajte.

Teda, musím povedať, že sa to dobre počúvalo, naozaj dobre, fakt. Všetky ste boli skvelé.

Ak dovolíte, môžeme sa zoznámiť. Som Hana.

Bola som Borisova manželka. Jediná manželka.

Viete, také manželky majú svoje výsady, svoje práva a aj povinnosti. Všetky ste tu hovorili, ako veľmi ste ľúbili môjho muža. Viem to, vždy som to vedela.

Boris bol u ženského pohlavia veľmi obľúbený.

Ženy ho milovali a on miloval ženy, až do sebazničenia. Ale iba ja som bola jeho manželka.

Chcem, aby ste prijali tento fakt. A potom vám budem rozprávať svoj príbeh. A príbeh Borisov.

A keď skončím, poviem vám, načo ste sem prišli, ak ste to už medzičasom nepochopili.

Takže, prosím tmu.

Rozhovor s autorom

Čo Ťa priviedlo k písaniu dramatických textov?

Bolo to v roku 1999. Na jednej hodine som zadal žiakom úlohu vymyslieť a napísať neobvyklú situáciu na neobvyklom mieste. Dve žiačky napísali krátky dialóg dvoch tínedžeriek, ktorý sa odohrával v noci na streche mrakodrapu, pričom jedna z nich chce z dôvodu nešťastnej lásky skočiť dolu. Zapáčil sa mi tento námet a v priebehu troch dní vznikla 30 stranová divadelná hra Jablko na streche. Bola to moja prvotina, akási metaforická groteska a mňa veľmi motivovalo, že tento text bol vzápätí ocenený tretím miestom na Radokovej súťaži v Prahe. Potom som ale päť rokov nič nenapísal. Až potom vznikla veľmi úspešná hra - absurdná komédia Tak to napíš, zlatičko! A začali vznikať ďalšie texty.

Ako vnímaš možnosť robiť divadlo, vychovávať mladých divadelníkov?

Je to pre mňa akoby duchovná cesta za poznaním. Zapadá do toho aj už trochu okrídlený pojem sebarealizácia. Samozrejme, chcem veľa odovzdať svojim žiakom. Je to o dialógu, o hľadaní, spoločnej tvorbe a taktiež zábave. Keďže učím žiakov rôznych vekových kategórií, musím sa im vždy čo najviac priblížiť, hovoriť ich jazykom. Ináč sa bavím s 9-ročnými žiakmi a ináč s 20-ročnými. Napokon treba povedať, že všetky moje hry vznikli a boli inšpirované práve mojimi žiakmi.

Aké divadlo máš rád ako divák?

Mám rád divadlo, ktoré ma svojim príbehom emocionálne zasiahne. Divadlo, ktoré má hĺbku, silnú tému, napätie, sugesciu a je jedno, či to je komédia, dráma alebo tragikomédia. Ja vždy očakávam silný, pravdivý a autentický zážitok. Keď mi ho hra neponúkne, tak väčšinou z hľadiska včas odchádzam.

Ktoré témy Ťa ako autora oslovujú

a zaujímajú najviac?

Ktorékoľvek, ktoré vypovedajú niečo o človeku.

Dnes sa už dá ťažko prísť s niečím úplne novým.

Ja vždy začínam akoby z opačnej strany, z formy.

Hľadám neobvyklé situácie, hrám sa so štruktúrou

jazyka, kombinujem, vytváram dialóg, konštruujem

vzťahy. V poslednom čase ma veľmi láka

absurdno.

Prečo si si pre Mestské divadlo Žilina vybral práve text Melanchólia? Aký máš k nemu vzťah?

Myslím, že to je zo všetkých mojich textov hra najvhodnejšia práve pre hercov Mestského divadla.

Role a charaktery im veľmi sedia. Momentálne mi

nenapadá, kde inde by som to ešte mohol robiť.

Samozrejme, okrem školy, mojich študentov,

napokon hra bola pre nich napísaná. Ale práca

s profesionálmi je kvalitatívne na neporovnateľne

vyššej úrovni. Aký je môj vzťah k textu Melanchólia?

Momentálne už trochu triezvejší, cítim istý odstup.

Už by som chcel napísať niečo nové, ale zatiaľ

neviem čo.

Vladimír Mores *1967

absolvoval réžiu na VŠMU. Písaniu dramatických textov sa venuje od roku 1999. Debutoval hrou Jablko na streche, ktorá bola ocenená 3. miestom v dramatickej súťaži Ceny Alfréda Radoka 1999 v Prahe. Za text Psoriáza získal v roku 2012 v rovnakej súťaži 2. miesto. V súčasnosti pracuje s mladými divadelníkmi ako pedagóg dramatického odboru na ZUŠ L. Árvaya v Žiline a už dlhé roky spolupracuje aj s ochotníkmi z Divadelného súboru Jána Palárika z Čadce.

MESTSKÉ
DIVADLO
ŽILINA

www.divadlozilina.sk